

REPUBLIKA HRVATSKA
Visoki trgovački sud Republike Hrvatske
Savska cesta 62, Zagreb

Poslovni broj: PŽ-4427/2024-3

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Visoki trgovački sud Republike Hrvatske, u vijeću sastavljenom od sudaca Mirte Matić, predsjednice vijeća, Ružice Omazić, sutkinje izvjestiteljice i Kamelije Parać, članice vijeća, u pravnoj stvari 1. tužitelja SAVIA SISAK d.o.o., Sisak, Mihanovićeve obale 33, OIB: 55208846738 i 2. tužitelja ZORANA KOVAČA, Sisak, Mihanovićeve obale 33, OIB: 65318099884, koje zastupa punomoćnik Željko Dajmanac, odvjetnik u Požegi, protiv tuženika VIDAR j.d.o.o., Sisak, Lađarska ulica 28D, OIB: 24822382802, radi predaje u posjed zadužnica, odlučujući o žalbi tuženika protiv presude Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj P-369/2024 od 4. listopada 2024., u sjednici vijeća održanoj 24. rujna 2025.

p r e s u d i o j e

Preinačuje se presuda Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj P-369/2024 od 4. listopada 2024. u točkama I., II., III. i IV. izreke i sudi:

Odbija se kao neosnovan tužbeni zahtjev tužitelja koji glasi:

„1. Nalaže se tuženiku predati tužitelju SAVIA SISAK d.o.o., Sisak, Mihanovićeve obale 33, OIB: 55208846738 u posjed:

- zadužnice ovjerene od strane javnog bilježnika Ivice Kraljičkovića broj OV-15498/07 od 3. srpnja 2007. na iznos od 1.000.000,00 kuna.
- zadužnice ovjerene od strane javnog bilježnika Ivice Kraljičkovića broj OV-15499/07 od 3. srpnja 2007. na iznos od 1.000.000,00 kuna,
- zadužnice ovjerene od strane javnog bilježnika Ivice Kraljičkovića broj OV-15500/07, od 3. srpnja 2007. na iznos od 1.000.000,00 kuna, u roku od 15 dana.

2. Nalaže se tuženiku predati tužitelju ZORANU KOVAČU, Sisak, Mihanovićeve obale 33, OIB: 65318099884, u posjed:

- zadužnicu ovjerenu od strane javnog bilježnika Ivice Kraljičkovića broj OV-10305/10 od 29. prosinca 2010. na iznos od 1.000.000,00 kuna i
- zadužnicu ovjerenu od strane javnog bilježnika Ivice Kraljičkovića broj OV-10306/10 od 29. prosinca 2010., na iznos od 1.000.000,00 kuna, u roku od 15 dana.

3. Nalaže se tuženiku naknaditi tužiteljima troškove postupka.“

Obrazloženje

1. Presudom Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj P-369/2024 od 4. listopada 2024. suđeno je:

„I. Nalaže se tuženiku predati tužitelju SAVIA SISAK d.o.o., Sisak, Mihanovićeve obala 33, OIB: 55208846738 u posjed:

- zadužnice ovjerene od strane javnog bilježnika Ivice Kraljičkovića broj OV-15498/07 od 3. srpnja 2007. na iznos od 1.000.000,00 kuna,
- zadužnice ovjerene od strane javnog bilježnika Ivice Kraljičkovića broj OV-15499/07 od 3. srpnja 2007. na iznos od 1.000.000,00 kuna,
- zadužnice ovjerene od strane javnog bilježnika Ivice Kraljičkovića broj OV-15500/07, od 3. srpnja 2007. na iznos od 1.000.000,00 kuna, u roku od 15 dana.

II. Nalaže se tuženiku predati tužitelju ZORANU KOVAČU, Sisak, Mihanovićeve obala 33, OIB: 65318099884, u posjed:

- zadužnicu ovjerenu od strane javnog bilježnika Ivice Kraljičkovića broj OV-10305/10 od 29. prosinca 2010. na iznos od 1.000.000,00 kuna i
- zadužnicu ovjerenu od strane javnog bilježnika Ivice Kraljičkovića broj OV-10306/10 od 29. prosinca 2010., na iznos od 1.000.000,00 kuna, u roku od 15 dana.

III. Nalaže se tuženiku naknaditi tužitelju SAVIA SISAK d.o.o., Sisak, Mihanovićeve obala 33, OIB: 55208846738 troškove u iznosu od 874,40 EUR sa zateznim kamatama od 4. listopada 2024. do isplate po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotna poena, u roku od 15 dana.

IV. Nalaže se tuženiku naknaditi tužitelju ZORANU KOVAČU, Sisak, Mihanovićeve obala 33, OIB: 65318099884, troškove u iznosu od 874,39 EUR sa 2 P-369/2024 zateznim kamatama od 4. listopada 2024. do isplate po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotna poena, u roku od 15 dana.

V. Odbija se zahtjev tužitelja za solidarnu naknadu troškova u iznosu od 1.847,02 EUR s pripadajućim zakonskim zateznim kamatama od 4. listopada 2024. do isplate, kao neosnovan.“

2. O osnovanosti tužbenog zahtjeva za predaju u posjed tužiteljima bjanko zadužnica određeno navedenih u točkama I. i II. izreke, prvostupanjski sud je zaključio na temelju utvrđenja da je Ugovorom o pristupanju dugu od 16. veljače 2023. tuženik pristupio dugu prvotuzitelja prema VABA d.d. banka Varaždin (sada J&T banka d.d. Varaždin), ali da iz tog Ugovora ne proizlazi da bi tuženik s vjerovnikom - bankom ugovorio kako će na tuženika prijeći vjerovnikova prava u skladu s odredbom čl. 90. st. 1. Zakona o obveznim odnosima, te da iz isprava u spisu ne proizlazi da je, prije ispunjenja tražbine od strane tuženika, između prvotuzitelja kao dužnika i tuženika kao ispunitelja sklopljen ugovor u smislu čl. 90. st. 2. Zakona o obveznim odnosima na temelju kojeg bi prava J&T banka d.d. iz ugovora o kreditu kao vjerovnika, prešla na tuženika kao ispunitelja. Ocjenjujući

izvedene dokaze, prvostupanjski sud je utvrdio kako nije riječ niti o zakonskoj subrogaciji iz odredbe čl. 91. Zakona o obveznim odnosima, jer tužitelj nije dokazao postojanje pravnog interesa ispuniti tuđu obvezu, odnosno da je tužiteljev interes prilikom sklapanja Ugovora o pristupanju dugu stjecanje vlasništva nekretnine (.....). Također je zaključio da iz isprava u spisu ne proizlazi da je došlo do ugovorne, personalne subrogacije, neovisno o tome što tuženik to smatra pozivom na dopis koji je uputio J&T banci d.d. 29. ožujka 2023., u kojem slučaju bi vjerovnik bio dužan predati ispunitelju sredstva kojim se tražbina dokazuje ili osigurava u skladu s odredbom čl. 93. st. 1. Zakona o obveznim odnosima, kao što se navodi u potvrdi banke od 5. travnja 2023. Budući da je utvrdio da u pribavljanju zadužnica postoje nedostaci, zaključio je da tužitelji imaju pravo na predaju u posjed točno određenih zadužnica, jer ih tuženik drži bez valjane pravne osnove. O naknadi parničnog troška, prvostupanjski sud je odlučio primjenom odredbe čl. 154. st. 1. i čl. 155. Zakona o parničnom postupku.

3.1. Protiv te presude tuženik je pravovremeno podnio žalbu zbog bitne povrede odredaba parničnog postupka iz odredbe čl. 354. st. 2. t. 11. Zakona o parničnom postupku, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i pogrešne primjene materijalnog prava. U opširnoj žalbi tuženik se referira na svaku točku obrazloženja pobijane presude te više puta ponavlja osnovni razlog zbog kojeg smatra presudu nepravilnom i nezakonitom. Žalbeni navodi se u bitnom svode na to da prvostupanjski sud nije pravilno i potpuno utvrdio odlučnu činjenicu da je tuženik s bankom uz sklapanje ugovora o pristupanju dugu, prije samog ispunjenja preuzetog duga ugovorio i subrogaciju ispunjene tražbine sa sporednim pravima. Ponavlja tvrdnje iznesene tijekom postupka kako je banka prihvatila njegovu ponudu i prijedlog iz dopisa od 29. ožujka 2023. o čemu ga je obavijestila dopisom od 30. ožujka 2023., te da je tuženik zbog prihvaćene subrogacije 31. ožujka 2023. ispunio prvotuziteljevu obvezu plaćanja preostalog duga iz ugovora o kreditu, a nakon čega je banka izdala potvrdu 5. travnja 2023. kojom je potvrdila da je tuženik na temelju Ugovora o pristupanju dugu od 16. veljače 2023., izvršio plaćanje iznosa od 55.335,27 EUR 31. ožujka 2023. odnosno da je ispunio prvotuziteljevu obvezu iz Ugovoru o kreditu, čime je na tuženika subrogacijom prešla ispunjena tražbina sa sporednim pravima, između ostalih, i predmetne bjanko zadužnice. Ističe da su na navedenoj potvrdi ovjereni potpisi od strane javnog bilježnika.

3.2. Tuženik je u pravovremeno podnesenoj dopuni žalbe naveo kako je ranije dostavljeno rješenje prvostupanjskog suda poslovni broj St-787/2024-26 postalo u međuvremenu pravomoćno, a u kojem je u točkama 18. i 18.1. obrazloženja izraženo shvaćanje suda o postojanju predmetne personalne subrogacije.

4. Tužitelji nisu podnijeli odgovor na žalbu.

5. Tuženikova žalba je osnovana.

6. Pobijana presuda ispitana je na temelju odredbe čl. 365. st. 2. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj: 148/11 - pročišćeni tekst, 25/13, 89/14, 70/19, 80/22, 114/22 i 155/23; dalje: ZPP) u granicama razloga određenih u žalbi, pazeći po službenoj dužnosti na bitne povrede odredaba parničnog postupka iz čl.

354. st. 2. t. 2., 4., 8., 9., 13. i 14. ZPP-a kao i na pravilnu primjenu materijalnog prava, osim u odnosu na odluku o troškovima postupka.

7. Predmet ovog postupka je zahtjev tužitelja da im tuženik preda u posjed točno određene bjanko zadužnice, za koje tvrde da ih tuženik drži u posjedu nezakonito i bez valjanog pravnog osnova.

8. Iz podataka u spisu i navoda stranaka proizlazi nespornim da je prvotuzitelj s J&T banka d.d. Varaždin (prijašnjeg naziva VABA d.d. banka Varaždin) sklopio Ugovor o dugoročnom kreditu od 2. srpnja 2007. kojim je prvotuzitelju kao korisniku kredita odobren kredit i da je radi osiguranja povrata kredita prvotuzitelj predao banci tri bjanko zadužnice (određeno navedene u točki I. izreke presude), te da je drugotuženik kao jamac platac također predao banci dvije bjanko zadužnice (određeno navedene u točki I. izreke presude). Nesporno je da je ovdje tuženik s J&T banka d.d. Varaždin (dalje: banka) sklopio Ugovor o pristupanju dugu 16. veljače 2023. sukladno odredbi čl. 101. Zakona o obveznim odnosima („Narodne novine“ broj: 35/05, 41/08, 125/11, 78/15, 29/18, 126/21, 114/22, 156/22, 145/23 i 155/23; dalje: ZOO), kojim se tuženik kao pristupatelj obvezao vjerovniku (banci) da će, podmiriti prvotuziteljev dug iz ugovora o kreditu, koji s tim danom iznosi 54.607,11 EUR. Nije sporno da je tuženik ispunio preuzetu obvezu iz Ugovora o pristupanju dugu plativši banci 31. ožujka 2023. iznos od 55.607,27 EUR.

9. Sporno je je li subrogacijom prenesena ispunjena tražbina sa sporednim pravima, na tuženika.

10. Pravilno je utvrdio prvostupanijski sud da između tuženika kao pristupitelja dugu i vjerovnika-banke nije sklopljen ugovor u smislu čl. 90. st. 2. ZOO-a, kao i da tužitelj nije dokazao da se u konkretnom slučaju radi o zakonskoj subrogaciji u smislu čl. 91. ZOO-a budući da tuženik nije imao pravni interes za ispunjenje prvotuziteljeve obveze iz ugovora o kreditu jer ne bi moglo doći do tuženikovog stjecanja vlasništva nekretnine za čiju kupnju je odobren kredit.

11. Međutim, osnovano žalitelj tvrdi da prvostupanijski sud iz dokaza u spisu nije pravilno i potpuno utvrdio odlučne činjenice, jer nije pravilno ocijenio sve dokaze koje je tuženik priložio, odnosno nije pravilno utvrdio sadržaj isprava, zbog čega je nepravilno zaključio da se ne radi niti o ugovornoj subrogaciji iz odredbe čl. 90. st. 1. ZOO-a.

12. Prema odredbi čl. 90. ZOO-a u slučaju ispunjenja tuđe obveze svaki ispunitelj može ugovoriti s vjerovnikom prije ispunjenja ili pri ispunjenju, da ispunjena tražbina prijeđe na njega sa svim ili samo nekim sporednim pravima, a prema stavku 3. tog članka u tom slučaju subrogacija ispunitelja u prava vjerovnika nastupa ispunjenjem.

13. Iz dopisa tužitelja upućenog 29. ožujka 2023. J&T banci d.d. (list 120. spisa) proizlazi da je tuženik s obzirom na sklopljeni Ugovor o pristupanju dugu od 16. veljače 2023. i njegov interes ispuniti dužnikovu obvezu (platiti kredit u cijelosti) i steći subrogaciju vjerovnikove tražbine sa sporednim pravima, zamolio banku da

izvrši obračun preostalog iznosa kredita za isplatu koju bi izvršio s petkom 31. ožujka 2023., te da banka pripremi svu dokumentaciju o sporednim pravima iz ugovora o kreditu i da navede točno koja prava prenosi na tuženika s očitovanjem o njihovom prijenosu po isplati duga po kreditu. Iz dopisa banke od 30. ožujka 2023. proizlazi da u privitku obračuna stanja za prijevremenim povratom (kredita) 31. ožujka 2023. dostavlja popis sporednih prava koja bi bila prenesena u slučaju privremene otplate i subrogacije, između ostalih su navedene i zadužnice prvotuženika i drugotuženika.

14. Nesporno je da je tuženik na temelju ugovora o pristupanju dugu 31. ožujka 2023. izvršio plaćanje prvotužnikove obveze po Ugovoru o kreditu u iznosu od 55.335,27 EUR. Banka je izdala potvrdu 5. travnja 2023. (list 123. do 125. spisa) kojom potvrđuje da je tuženik izvršio navedenu uplatu, kao i da je na društvo tuženika zakonskom subrogacijom prešlo predmetno potraživanje J&T banke d.d. u navedenom iznosu sa svim sporednim pravima. U potvrdi je navedeno da potpisom te potvrde J&T banka d.d. ovlašćuje tuženika da bez ikakve daljnje dozvole ili odobrenja, izvrši prijenos u odgovarajućim upisnicima i registrima s imena banke u svoje ime instrumenata osiguranja, te su pod točkom A. navedene bjanko zadužnice prvotužitelja i drugotužitelja, čiji povrat je predmet ovog postupka. Na toj potvrdi je javni bilježnik ovjerio potpise zakonskih zastupnika banke. Osim u potvrdi, banka je i u dopisu od 20. srpnja 2023. navela da je zakonskom subrogacijom prešlo predmetno potraživanje s J&T banke d.d. na tuženika sa svim sporednim pravima. Vjerovnik može svoja prava iz zadužnice prenositi ispravom na kojoj je javno ovjeren njegov potpis na druge osobe, koje u tom slučaju stječu prava koja je po toj ispravi imao vjerovnik.

15. Iz navedenih isprava proizlazi da je prije ispunjenja prvotužiteljeve obveze na temelju Ugovora o pristupanju dugu, banka prihvatila ponudu tuženika da subrogacijom ispunjena tražbina sa svim sporednim pravima pređe na tuženika. Dakle, u konkretnom slučaju je ugovorena subrogacija u skladu s odredbom čl. 90. st. 1. ZOO-a, pa je prema st. 3. čl. 90. ZOO-a subrogacija tuženika kao ispunitelja u prava banke kao vjerovnika nastala ispunjenjem, a što je banka izričito i potvrdila ispravom na kojoj je ovjeren potpis sukladno odredbi čl. 214. st. 4. Ovršnog zakona („Narodne novine“ broj 112/12 i dr.). Prema tome, suprotno zaključku prvostupanskog suda, zadužnice su na valjan način ugovorenom subrogacijom prenesene na tuženika. Napominje se da to što se u dopisima govori da se radi o zakonskoj subrogaciji nema značaja, jer iz sadržaja dopisa proizlazi da se radilo o ugovaranju subrogacije u slučaju ako tuženik ispuní prvotužiteljevu obvezu 31. ožujka 2023., a što je tuženik nesporno i učinio.

16. Uz navedeno, iz isprava u spisu (list 132. do 146.) proizlazi da je tuženik podnio Financijskoj agenciji zahtjev za izravnu naplatu po bjanko zadužnici broj OV-15498/07, te da se original te zadužnice nalazi u Financijskoj agenciji. Stoga tuženik nije taj od koga prvotužitelj može zahtijevati da mu tu bjanko zadužnicu vrati u posjed.

17. Zbog navedenog je na temelju odredbe čl. 373.a st. 1. t. 2. ZPP-a prvostupanska presuda preinačena.

18. Prema odredbi čl. 166. st. 2. ZPP-a kad sud preinači odluku protiv koje je podnesen pravni lijek, odlučit će o troškovima cijelog postupka. Međutim, tuženik koji je preinačenjem pobijane presude uspio u cijelosti u sporu nije zahtijevao troškove postupka.

Zagreb, 24. rujna 2025.

Predsjednica vijeća
Mirta Matić

Dokument je elektronički potpisan:

Mirta Matić

Vrijeme potpisivanja:

14-10-2025

12:57:06

DN:

C=HR

O=VISOKI TRGOVAČKI SUD REPUBLIKE HRVATSKE

2.5.4.97=#0C1156415448522D3937333439333636353139

OU=Signature

S=Matić

G=Mirta

CN=Mirta Matić

Broj zapisa: **9-3087d-1fcb5**

Kontrolni broj: **06502-b083d-046f7**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:
CN=Mirta Matić, O=VISOKI TRGOVAČKI SUD REPUBLIKE HRVATSKE, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku,
Visoki trgovački sud Republike Hrvatske potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.